

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนชุมชนสะพานสาม ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) 0.81 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 357 คน เป็นเครื่องมือในการศึกษาและทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวชุมชนสะพานสาม ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม 2) เปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพ จากการศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวชุมชนสะพานสาม ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สรุประดับคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวชุมชนสะพานสาม ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการสมุทรปราการ

คุณภาพชีวิตของประชาชนชาวชุมชนสะพานสาม ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมประชาชนมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า ในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคม มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง

คุณภาพชีวิตในด้านร่างกายของประชาชนที่พบว่าโดยภาพรวม มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเรื่องราวที่อยู่ในด้านสุขภาพของประชาชน พบว่า ในเรื่องของการมีสุขภาพร่างกาย การมีกำลังเพียงพอที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ในการทำงานหรือการดำเนินชีวิตประจำวันในแต่ละวัน การพักผ่อนนอนหลับ ความพอใจกับความสามารถในการปฏิบัติกิจในแต่ละวัน ความพอใจกับความความสามารถในการทำงานได้อย่างที่เคยทำ การที่สามารถไปไหนมาไหนด้วยตนเอง และความเป็นอยู่ อยู่ในระดับสูง ส่วนการเจ็บปวดตามร่างกาย เช่น ปวดหัว ปวดท้อง ปวดตามตัวเป็น

อุปสรรคต่อการทำงาน ความจำเป็นต้องไปรับการรักษาพยาบาลเพื่อที่จะทำงานหรือมีชีวิตอยู่ไปได้ในแต่ละวัน และการออกกำลังกายเป็นกิจวัตร อยู่ในระดับปานกลาง

คุณภาพชีวิตในด้านจิตใจของประชาชนที่พบว่าโดยภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายเรื่องที่อยู่ในด้านจิตใจของประชาชน พบว่า ในเรื่องความรู้สึกพึงพอใจในชีวิต (เช่น มีความสุข ความสงบ มีความหวัง) การมีสมาธิในการทำงานต่างๆ ความรู้สึกพอใจตนเอง การยอมรับรูปร่างหน้าตาของตนเอง ความรู้สึกที่ชีวิตมีความหมาย โอกาสที่ได้พักผ่อนคลายเครียด ความรู้สึกกับชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบัน อยู่ในระดับสูง ส่วนความรู้สึกไม่ดี เช่น รู้สึกเหงา เศร้า หดหู่ สิ้นหวัง วิตกกังวล ความรู้สึกกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน และความรู้สึกต่อรายได้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับปานกลาง

คุณภาพชีวิตในด้านความสัมพันธ์ทางสังคมของประชาชน ที่พบว่าโดยภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายเรื่องที่อยู่ในด้านความสัมพันธ์ทางสังคมของประชาชน พบว่า ความพอใจต่อการผูกมิตรหรือเข้ากับคนอื่น ความพอใจกับการช่วยเหลือที่เคยได้รับจากเพื่อนๆ ความพอใจในชีวิตทางเพศ การได้รับการดูแลสุขภาพร่างกายจากสมาชิกในครอบครัว ความหวังที่จะมีคุณภาพชีวิตที่ดี และความตระหนักว่าเป็นคนดีของสังคม อยู่ในระดับสูง ส่วนความพอใจกับการได้รับการดูแลสุขภาพร่างกายจากเจ้าหน้าที่อนามัยหรือสาธารณสุข การได้เข้ากลุ่มสังคมในชุมชน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการร่วมมือกับเพื่อนบ้านแก้ไขปัญหาในชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง

คุณภาพชีวิตในด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชนที่พบว่า โดยภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายเรื่องที่อยู่ในด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชน พบว่า ในเรื่องความรู้สึกที่ชีวิตมีความมั่นคงปลอดภัย และความพอใจกับสภาพบ้านเรือนอยู่ในระดับสูง ส่วนการมีเงินพอใช้จ่ายตามความจำเป็น ความพอใจที่จะสามารถใช้บริการสาธารณสุขได้ตามความจำเป็น การได้รู้เรื่องราวข่าวสารที่จำเป็นในชีวิตแต่ละวัน สภาพแวดล้อมดีต่อสุขภาพ ความพอใจกับระบบคมนาคม การมีแหล่งหรือสถานที่ในการพักผ่อนและออกกำลังกายในชุมชน การได้รับมลภาวะที่เป็นพิษในชุมชน และการอยู่ในชุมชนที่มีสภาพเป็นพื้นที่สีเขียว อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวชุมชนสะพานสามตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการสมุทรปราการ

1. เพศ

ประชาชนที่เป็นเพศชาย มีคุณภาพชีวิตดีกว่าเพศหญิงในทุกด้าน อันได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

2. อายุ

ประชาชนที่มีช่วงอายุต่างกันมีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน ในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ดังนี้

2.1 ด้านร่างกาย

ประชาชนที่มีอายุ 48-60 ปี มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนทุกช่วงอายุ

2.2 ด้านจิตใจ

ประชาชนที่มีอายุ 38-47 ปี มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนที่มีอายุ 28-37 ปี

ประชาชนที่มีอายุ 48-60 ปี มีคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนทุกช่วงอายุ

2.3 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม

ประชาชนที่มีอายุ 38-47 ปี มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนทุกช่วงอายุ

2.4 ด้านสิ่งแวดล้อม

ประชาชนที่มีอายุ 38-47 ปี มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนที่มีอายุ 18-27 ปี และ 28-37 ปี

ประชาชนที่มีอายุ 48-60 ปี มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนทุกช่วงอายุ

3. ระดับการศึกษา

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน ในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ดังนี้

3.1 ด้านร่างกาย

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และปริญญาตรี มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับ ปวช. และปวส./อนุปริญญา มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาทุกระดับ

3.2 ด้านจิตใจ

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับระดับมัธยมศึกษา มีคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับระดับ ปวช.และปวส./อนุปริญญา มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาทุกระดับ

3.3 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับระดับมัธยมศึกษา มีคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับระดับ ปวช. ปวส./อนุปริญญาและปริญญาตรี มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีการศึกษาทุกระดับ

3.4 ด้านสิ่งแวดล้อม

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับระดับมัธยมศึกษา มีคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับระดับ ปวช. ปวส./อนุปริญญา และปริญญาตรี มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา

4. สถานภาพสมรส

ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน ในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

4.1 ด้านร่างกาย

ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแต่แยกกันอยู่มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง

4.2 ด้านจิตใจ

ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแต่แยกกันอยู่มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง

4.3 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม

ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแต่แยกกันอยู่มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง

4.4 ด้านสิ่งแวดล้อม

ประชาชนที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้างมีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีสถานภาพโสด และสมรส

ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแต่แยกกันอยู่มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีสถานภาพสมรส

5. อาชีพ

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกันใน ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ดังนี้

5.1 ด้านร่างกาย

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย บริการ และรับจ้าง

ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีอาชีพบริการ
ประชาชนที่มีอาชีพพนักงาน โรงงาน มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีอาชีพบริการ

ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีคุณภาพชีวิตดีกว่ากลุ่มประชาชนที่มีอาชีพบริการ รับจ้าง และพนักงาน โรงงาน

5.2 ด้านจิตใจ

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย บริการ และรับจ้าง

ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีอาชีพบริการ
ประชาชนที่มีอาชีพพนักงาน โรงงาน มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีอาชีพบริการ

ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีคุณภาพชีวิตดีกว่ากลุ่มประชาชนที่มีอาชีพบริการ รับจ้าง และพนักงาน โรงงาน

5.3 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย บริการ และรับจ้าง

ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีอาชีพบริการ
ประชาชนที่มีอาชีพพนักงาน โรงงาน มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีอาชีพบริการ

ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษามีคุณภาพชีวิตดีกว่ากลุ่มประชาชนที่มีอาชีพบริการ รับจ้าง และพนักงานโรงงาน

5.4 ด้านสิ่งแวดล้อม

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย บริการ และรับจ้าง

ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีอาชีพบริการ
ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานโรงงาน มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีอาชีพบริการ

ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษามีคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีอาชีพบริการ รับจ้าง และพนักงานโรงงาน

อภิปรายผล

1. อภิปรายผลตามระดับคุณภาพชีวิต

คุณภาพชีวิตของประชาชนชาวชุมชนสะพานสาม ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมประชาชนมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า ในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคม มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจาก สมุทรปราการเป็นเมืองอุตสาหกรรมซึ่งมีประชาชนจากต่างจังหวัดเข้ามาทำงานเป็นจำนวนมาก รวมทั้งแรงงานต่างด้าว จึงทำให้การอยู่อาศัยค่อนข้างแออัด มีน้ำท่วมบ่อย สวนสาธารณะมีน้อย และไม่มีการใช้ประโยชน์ที่คุ้มค่า ปล่อยปละละเลย มีมลภาวะด้านขยะมูลฝอย สารเคมีจากโรงงานอุตสาหกรรม และขาดการสาธารณสุขปลอดภัยที่ดี ทำให้ประชาชนไม่มีความสุขกับสภาพแวดล้อม

2. อภิปรายตามปัจจัยส่วนบุคคล

2.1 เพศ

จากผลการวิจัย พบว่า เพศชายมีคุณภาพชีวิตดีกว่าเพศหญิงในทุกด้าน อันได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เนื่องมาจากเพศชายมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงกว่าเพศหญิง ไม่มีปัญหาในเรื่องความเจ็บป่วยมากนัก จึงมีสุขภาพจิตดีตามไปด้วย และเพศชายเป็นเสาหลักของครอบครัวต้องประกอบอาชีพ หาเลี้ยง ภรรยา บุตร และบิดามารดา มีหน้าที่การงานที่ต้องรับผิดชอบ จึงมีความสัมพันธ์ทางสังคม กับผู้บังคับบัญชา ลูกน้อง และเพื่อน ได้รับรู้ปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวัน ทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และมี

แนวทางแก้ไขปัญหา ให้ผ่านพ้นไปได้ และเพศชายสามารถปรับตัวได้ดีกับสภาพแวดล้อม และมีความอดทนต่อสิ่งแวดล้อมที่ผิดปกติได้มากกว่าเพศหญิง

2.2 อายุ

จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอายุ 48 – 60 ปี มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนทุกช่วงอายุ ในทุกด้าน อันได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

ประชาชนที่มีอายุ 38-47 ปี มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนที่มีอายุ 28-37 ปี ในด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

ประชาชนที่มีอายุ 38 – 47 ปี มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนที่มีอายุ 18 – 27 ปีในด้านสิ่งแวดล้อม

ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ในช่วงอายุนี้นี้ประชาชนทำมาหากินเลี้ยงชีพ และสร้างตัวจนมีการงานที่มั่นคง มีบ้านพักอาศัย มีครอบครัว และเลี้ยงดูภรรยาและบุตรเป็นครอบครัวที่มั่นคง บุตรจบการศึกษาและมีงานทำ ลดภาระค่าใช้จ่ายไปมาก จึงมีความพร้อมในทุกด้าน เริ่มเตรียมตัวเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ บางคนมีการออมเงินไว้ตั้งแต่วัยทำงาน ทำให้สามารถพึ่งตนเองได้ บุตรหลานมีความกตัญญูให้ความรักความอบอุ่น ให้การดูแลเอาใจใส่ และทางชุมชนสะพานสามมีการสนับสนุน และส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีบทบาทและเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในครอบครัวและชุมชน ร่วมกันสร้างกิจกรรมตามความต้องการ และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้สูงอายุ โดยอาศัยภูมิปัญญา และทรัพยากรท้องถิ่น เน้นการพัฒนาเชิงรุก เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาส ปารมี (2546, หน้า 2) ศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาศัยในชุมชนชาวแพ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของประชาชน

2.3 ระดับการศึกษา

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีคุณภาพชีวิตดีกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาทุกระดับ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้ที่มีการศึกษาในระดับที่สูง ส่วนใหญ่จะมีความพร้อมทางคุณวุฒิ มีภาวะผู้นำสูง รอบรู้ข่าวสารเกี่ยวกับความเติบโตทางเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้น และการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีความรู้ ความเข้าใจในการสร้างภูมิคุ้มกัน รู้วิธีการป้องกันสาเหตุของความเจ็บป่วย รู้จักการออกกำลังกายและรักษาสุขภาพให้ห่างไกลจากโรค สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีระเดช ภูมิสิงห์ชัย (2544, หน้า 9) ศึกษาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและพลตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครปฐม พบว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต และ วีรณ ฉันทศาสตร์โกศล (2544, หน้า 6) ศึกษาคุณภาพชีวิตของนายทหารชั้นประทวน กรมทหารปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานที่1 พบว่า ระดับการศึกษา อายุ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต

2.4 สถานภาพสมรส

ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแต่แยกกันอยู่มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง ในทุกด้าน อันได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ประชาชนที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีสถานภาพโสด และสมรส ในด้านสิ่งแวดล้อม ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแต่แยกกันอยู่มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่า มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีสถานภาพสมรส ในด้านสิ่งแวดล้อม

ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแต่แยกกันอยู่ มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนในสถานภาพอื่น อาจเป็นเพราะประชาชนในกลุ่มนี้ไม่มีภาระครอบครัว เนื่องจากผ่านการใช้ชีวิตครอบครัวมาแล้ว รู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และมีประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตมาเป็นบทเรียนสำหรับการใช้ชีวิตต่อไป สามารถตัดสินใจได้ง่ายขึ้น

2.5 อาชีพ

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีอาชีพ บริการ และรับจ้าง ในทุกด้าน อันได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ประชาชนที่มีอาชีพพนักงาน โรงงานและรับจ้าง มีระดับคุณภาพชีวิตดีกว่าประชาชนที่มีอาชีพบริการ ในทุกด้าน อันได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีคุณภาพชีวิตดีกว่ากลุ่มประชาชนที่มีอาชีพบริการ รับจ้าง และพนักงานโรงงาน ในทุกด้าน อันได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

ประชาชนที่มีอาชีพบริการ มีคุณภาพชีวิตต่ำกว่าประชาชนในอาชีพอื่น เพราะอาชีพบริการนั้นต้องมีความอดทนในการให้บริการ เพื่อให้การบริการมีประสิทธิภาพเป็นที่ประทับใจของผู้รับบริการ จะได้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และมีรายได้มากพอในการดำเนินชีวิต

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

จากการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิต ของประชาชนชุมชนสะพานสาม ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ มีข้อเสนอแนะด้านนโยบาย ดังนี้

1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเสริมสร้างสุขภาวะที่สมบูรณ์ ทั้งทางกาย จิตใจและสังคมให้กับประชาชน ตามที่ UNESCO (1993 อ้างถึงใน ประเวศ วะสี, 2545, หน้า 9) กล่าวว่า

คุณภาพชีวิตที่ดีจะต้องมีสุขภาวะที่สมบูรณ์ ทั้งทางกาย จิตใจ และสังคม รวมทั้งการศึกษา การ
อนามัย และเศรษฐกิจ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเสริมสร้างคุณภาพชีวิตในด้านสุขภาพ สังคม
เศรษฐกิจ การศึกษา การเมือง และศาสนา ตามความต้องการคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน เพื่อการ
ดำรงชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างเหมาะสม ไม่เป็นภาระและไม่ก่อให้เกิดปัญหาแก่สังคม
เป็นชีวิตที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสามารถดำรงชีวิตที่ชอบธรรมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม
และค่านิยมสังคม ตลอดจนแสวงหาสิ่งที่ตนปรารถนาให้ได้มาอย่างถูกต้องภายใต้เครื่องมือและ
ทรัพยากรที่มีอยู่ โดยคุณภาพชีวิตแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ทางด้านร่างกาย คือ สุขภาพร่างกายที่
สมบูรณ์แข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ 2) ทางด้านจิตใจ คือ สภาวะจิตใจที่สมบูรณ์ร่าเริงแจ่มใส
ไม่วิตกกังวล มีความรู้สึกพึงพอใจในชีวิตตนเองครอบครัว และสังคมสิ่งแวดล้อม มีความปลอดภัย
ในชีวิต 3) ทางด้านสังคม คือ การดำรงชีวิตภายใต้บรรทัดฐาน และค่านิยมของสังคมในฐานะเป็น
สมาชิกของสังคมได้อย่างปกติสุข (ศิริ ฮามสุโพธิ์, 2543, หน้า 57)

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 การวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิต ของประชาชนชาวชุมชนสะพานสาม ตำบลท้ายบ้าน
อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ต่อไปควร ศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนใน
จังหวัดสมุทรปราการทั้งหมด

2.2 ควรทำการสุ่มตัวอย่างให้หลากหลายเพื่อให้ได้ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง
นำไปใช้ในการอนุมานกลุ่มประชากรได้อย่างใกล้เคียงที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องทำการสุ่มตัวอย่าง
อย่างรอบคอบตามหลักการสุ่มตัวอย่าง

3. ข้อเสนอแนะในการเสนอหัวข้อวิจัยต่อไป

3.1 การวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการวิจัยในหัวข้อเรื่อง คุณภาพชีวิต ของผู้ใช้แรงงาน
ใน จังหวัดสมุทรปราการ

3.2 การวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการวิจัยในหัวข้อเรื่อง คุณภาพชีวิต ของผู้สูงอายุใน
จังหวัดสมุทรปราการ